

Odpustky – cirkevný výmysel alebo lacná vstupenka do neba?

Mário Vadás

1. novembra 2020 ✚ Cirkev ✚ Spoved'

Odpustky, zastaraný tmársky vynález na ťahanie peňazí od zbadačeného ľudu, alebo lacná vstupenka do Neba? Poďme si posvietiť na to, čo reálne znamenajú odpustky, kto ich môže získať, a či je také ľahké ich získať.

Väčšina z nás sa už asi stretla s argumentom o odpustkoch, ktorým si ľudia ospravedlňujú svoje svedomie v otázkach duchovných a vzťahu k Cirkvi. „*Na to aby si sa dostal v stredoveku do Neba, si musel darovať celý majetok! Ten Hus mal pravdu keď Vás kritizoval, potom ste ho upálili!*“ V prvom rade si treba vyjasniť, čo sa dá odpustkami získať. Nie je to tak, že za odpustky sa odpúšťajú ľuďom hriechy. Za získané odpustky sa ľuďom odpúšťajú tresty za hriechy. Ukážme si to na modelovej situácii, tak vďačnou pre bojovníkov proti korupcii a zlodejom.

Zabudnutý, vyslúžilý politik, ktorý väčšinu svojho života získaval peniaze nekalým spôsobom a pomáhal v tom aj svojím kamarátom, sa na staré kolená rozpomátať na tú povesť starej matere o Nebi a Pekle. I nedalo mu to a začal premýšľať o posledných veciach človeka. Pri pohľade na svoju zošúverenú tvár v zrkadle sa ho zmocní strach. Po pár dňoch úzkostí a temných myšlienok, sa vyberie na tú spoveď. Nie z lásky k Bohu. Zo strachu pred peklom. Ak všetko oľutuje a naozaj sa bude chcieť vystríhať hriechu – Boh mu prostredníctvom spovede odpúšťa v momente rozhrešenia. A tu sa spravodlivý kritik Cirkvi hrdó vzpriami a začne kričať: „*To je presne to čo neznášam, to je to pokrytectvo, ktoré sa mi hnúsi a pre ktoré spovede, pravidelné chodenie na omše, odmietam! Som omnoho lepší ako ten človek, nikdy som nič neukradol a tamten kradol celý život! Či je to spravodlivosť!?*“

A tu prichádza to podstatné, čo chce tento článok osvetliť. Necnostnému politikovi sa odpúšťajú všetky hriechy, a ak by pri východe zo spovednice padol mŕtvy, nebude naveky zatratený. Avšak niečo sa mu v tej spovednici neodpustilo. A to sú tresty za jeho hriechy. Každé euro nečestne nadobudnuté bude musieť odtrpieť v Očistci. Každý zlý skutok, arogancia moci, amorálne chovanie si ten politik ide práve odtrpieť do Očistca, ktorý nesmie byť braný ako nejaká umývačka riadu, v ktorej sa pohodlne zbaví nečistoty. Očistec je peklo, ktoré sa raz skončí. V očistci trpia ľudia podobne ako v Pekle, ale vedia že jedného “dňa” skončí, takže netrpia v beznádeji. Trpia rozlične, spravodlivo, presne podľa toho ako žili. To je katolícka náuka. *Nevyjdeš odtiaľ, kým nezaplatíš do ostatného haliera. Spravodlivosti bude učinené zadosť.*

Ale naspäť k odpustkom. Odpustky môže získať človek, ktorý splní požadované podmienky. Jednou z tých podmienok je vylúčenie akejkoľvek pripútanosti k hriechu, aj všednému. Ostatné podmienky sú zvyčajne ľahko dosiahnuteľné – spoveď, modlitba, účasť na krížovej ceste počas pôstu atď. Ak by sa ťažký a dlhodobo nekajúci hriešnik ako náš politik rozhodol získať odpustky, musel by splniť aj podmienku nehrešiť ani ľahko. Dokáže to? Človek, ktorý má v sebe toľko zlých návykov, toľko kontaktov a záväzkov možno aj voči mafii?

Taký človek je schopný vyspovedať sa a dostať milosť obrátenia. Avšak k dokonalému životu by sa musel ťažko a dlhodobo vypracovať. Veľkú milosť odpustkov – odpustenia trestov za svoj viny – by si musel odtrpieť tu na zemi. Až pokiaľ by nezadosťučinil za všetko zlo, ktoré napáchal. Ako vidíte, Božie váhy merajú presne. Nešomrime teda na pokrytectvo iných. Pokiaľ sme naozaj cnostnejší, o to ľahšie splníme podmienky a získame odpustky. Božie váhy merajú presne.

Na záver zostáva vysvetliť, čo sú odpustky a ako vznikli. Odpustky sú pokladnica Cirkvi. Získame ich nezaslúžene z nadbytku dobra, ktoré vykonali spravodliví ľudia naviac. A samozrejme z nekonečných zásluh Ježiša Krista alebo Panny Márie. Tak ako naši rodičia nám doprajú viac ako si zaslúžime, tak aj Boh svojou nekonečnou láskou dovoľuje získať nezaslúžené dobré. Odpustky nevznikli v stredoveku, vznikli už na počiatku kresťanstva.

Človek, ktorý zo strachu zaprel svojho Boha a obetoval pohanským modlám, sa musel po oľutovaní zrady kajať, a často znášať aj dlhodobé verejné pokánie. Naproti nemu tu bol iný človek, ktorý nezaprel a vyznal svoju Vieru (odtiaľ vyznávač), stratil kvôli tomu svoje postavenie, domov a neraz aj zdravie. Zľutoval sa často tento vyznávač nad svojím kajúcim bratom, a poprosil biskupa o odpustenie zostávajúceho verejného pokánia skrze svoje zásluhy, ktoré nadobudol mučeníctvom za Vieru. Takto vznikali odpustky.

Nenechajme sa odradiť ľuďmi, ktorí hovoria, že keď žijú lepšie životy ako pokrytci a necnostní ľudia, tak sa nemusia spovedať a snažiť získať odpustenie trestov pomocou odpustkov. Boh nás nebude porovnávať pri poslednom súde s druhými, bude súdiť náš život, náš vzťah k pravde a k Bohu. Boh je čistý, nekupčí a je nadovšetko spravodlivý. Nie je dôvod sa mu vyhýbať a odmietať jeho sviatosti a cirkevné privilégia. Kňazi, mnísi, ľudia skrze ktorých sa nám dostávajú sviatosti, nie sú ideálni. Ale stále sú to iba prostredníci k Bohu. Preto neváhajme získavať odpustky pri každej možnej príležitosti. Zadarmo získame zo zásluh iných. A keď budeme žiť dokonalejšie životy, možno niekto iný získa zadarmo z našich zásluh.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/odpustky-cirkevny-nezmysel/>